

Κι' ἂν τοὺς θεαμοῦς μας ἰδῆτ' ἐκείνους
 νὰ διατρέξουν πολλοὺς κινδύνους,
 κι' ἐγὼ δὲν ζῆσω γιὰ νὰ τοὺς φάλλω
 καὶ νὰ σκούφω γι' αὐτοὺς νὰ βάλλω,
 σεῖς σώσατέ τους, συμπατριῶται,
 γιὰ νὰ μ' ἄρρητε νὰ καλοτρῶτε.

Κατεδαρίσθησαν ναοὶ μεγάλοι
 καὶ πάσης βίβλου σελὲς κι' ἐδάριον,
 μὰ τάχα τίγχι καμπάναι πάλι,
 λὲς καὶ θὰ βγάλουν τὸν Ἐπιτάριον.

Κατεδαρίσθησαν στῦλοι καὶ θόλοι...
 τάχα τοῦχ τὰ σῆμαντρα... σκαμοῦς, διαβόλοι...
 κατεδαρίσθησαν... τάχα καὶ τοῦχκα...
 κατεδαρίσθησαν... φιάσκο 'στὴ στρουγγα...

Κατεδαρίσθησαν... κρῖμα 'στὸν κόπο
 νὰ ταξειδέψω μὲς 'στὸν Γενιάρη...
 κατεδαρίσθησαν... ἴσατε τρῖπο
 νὰ μὴν ἀνάψουν ἓνα φανάρι.

"Ἄχ! ποῦ τὰ χρόνια τὰ περασμένα,
 ὅπου 'χαλοῦσε κόσμος γιὰ μ' ἔνα,
 κι' ἓνας μου φίλος ἀγαπημένος,
 εἶχ' ἄγουριὸν ἔλκων τὸ γένος,
 εἶχαγε λόγο γιὰ μ' ἐτρανὸ
 ἄπ' τὸ μπακλινὸ τ' ἀντικρινὸ.

Μὰ μὲς 'στὴς τόσαις μας τῆς παπαρδέλαις
 ἄρχισε μπόρα, βροχὴ μεγάλη,
 κι' οἱ θεοὶ ἔαστοῦσαμε βροχῆς ὀμπρέλαις,
 αὐτὸς τῆ μία κι' ἐγὼ τὴν ἄλλη.

Κατεδαρίσθησαν... Μπόλικε σκύλε...
 κατεδαρίσθησαν... Φίλιππα φιλε...
 σ' ἑδάφη ξένα πλανώμαι κι' ἄριλα,
 ξενὰ μου ἄγησαν τὰ τριαντάφυλλα.

Κατεδαρίσθησαν... τὰ βλέπω σκούρα...
 κατεδαρίσθησαν... πᾶω 'στὰ Γιούρα,
 μὰ μὴ θαρρῆτε πᾶς θὰ γυρίσω
 σὰν τὴν γυναῖκα τοῦ Αἰὶτ' ὀπίσω.

Κατεδαρίσθησαν τοῦτα κι' ἐκεῖνα,
 μὰ νὰ ἴ με πᾶναι μαύρη βροχὴ,
 φέρτε ποδήλατο, μὰρς 'στὴν Ἀθήνα,
 γιὰ νὰ μοῦ κάνουν ὑποδοχὴ.

Καὶ καμπόσαις ποικιλίαις, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Γεώργης Παρασκευάουλος ὁ περιηγητῆς,
 συντάκτης δὲ τοῦ α' Ἀστεῖος γραφίδος δυνατῆς,
 τὰ μάλιστα πολυτελεῖς ἐξέδωσε καὶ πάλιν
 βιβλίον πολυσῆμαντον καὶ λίαν γλαφυρὸν,
 τοῦτίστι τὴν Ἑλλάδα του τὴν ἔξω, τὴν μεγάλην,
 σπουδαίαν περιήγησιν τῶν ἐξωθεν χωρῶν.

Καθηγητοῦ διδάκτοντος εἰς τὸ Πανεπιστήμιον
 τοῦ Γιάνην τοῦ Μεσολαρᾶ διδακτικὸν προσιμῶν,
 εἰς λόγος εἰσιτήριος εἰς τὴν Θεολογίαν
 φέρων εἰς ἔλους καὶ τοῦ νοῦ καὶ τῆς ψυχῆς ὑγείαν.

α' Ἀστῆρα νῆα συλλογὴ τοῦ Πέτρου Ζητουμάτη
 μὲ φαντασίαν καὶ φωτιὰ ναικικὴ γεμάτη,
 ὅπου μὲ πολυτέλεια καὶ μ' ὀμορφᾶ περίσσια
 εἶχαγε 'στὰ Παρίσια.

Ὁ Βουλευτῆς Μελισσηνὸς διὰ τὴν ἐκλοπὴν
 ἀπῆλθεν εἰς τὴν Ζάκυνθον, τὴν πατρικὴν του γῆν,
 ποῦ πατριῶται τὸν τιμοῦν κατενοουσιάζουσι
 κι' ἐπιτυχία εὐγούρη καὶ τώρα τὸν προσμένει.

Τοῦ ΡΩΜΗΟΥ μας τὸ Γραφετον, ὄλο μέτρα καὶ ρυθμὸς,
 σ' ἄν Πινκακῶν τὸν δρόμον, δεκαπέντε ἀριθμὸς.